

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U
ŠIBENIKU

Šibenik, Stjepana Radića 81

Broj: S-DO-19/2015
Šibenik, 13. travnja 2026.
IŠ/IŠ

Na broj: St-157/2025
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
ZADAR

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PREDLAGATELJICA: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku

DUŽNIK: Imovina dužnika pojedinca MIRKA RAPIĆA, Plano, Put Sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima u OD Pavlak & partneri j.t.d., Rijeka i odvjetnici u OD Rude i partneri d.o.o., Šibenik

ŽALBA

predlagateljice protiv točke I. rješenja
Trgovačkog suda u Zadru broj St-
157/2025-233 od 2. travnja 2026.

Prilog: 1

Točkom I. rješenja Trgovačkog suda u Zadru broj St-157/2025-233 od 2. travnja 2026. naloženo je predlagateljici Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi da dužniku imovina dužnika pojedinca MIRKA RAPIĆA, Plano, Put Sv. Marte

18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja naknadi troškove postupka u iznosu od 100.000,00 EUR.

Predlagateljica u zakonom propisanom roku od osam dana od dana dostave rješenja podnosi ovu žalbu zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Pobijano rješenje sud je donio pozivom na odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje u tekstu: ZPP) koje je supsidijarno primijenio temeljem odredbe članka 6. Stečajnog zakona (Narodne novine broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15 – dalje u tekstu: SZ/96) uz primjenu članka 53. stavka 7. SZ/96 i važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23).

Sud je pogrešno primijenio odredbu članka 6. SZ/96 kojom je propisano da se u stečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, primjenjujući istu na troškove postupka.

Naime, člankom 14. SZ/96 propisano je da svaki vjerovnik snosi svoje troškove u stečajnom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Ova odredba se na odgovarajući način primjenjuje i na dužnika, a kako to proizlazi iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3864/2019-2 od 19. lipnja 2019.

Sud je donoseći pobijano rješenje pogrešno primijenio odredbu članka 53. stavka 7. SZ/96 jer je temeljem iste odredbe već donio rješenje o tome tko je dužan snositi troškove postupka broj St-157/2025-219 dana 15. listopada 2025., a koje je postalo pravomoćno dana 16. prosinca 2025., a što znači da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. točke 9. ZPP.

Navedenim rješenjem određenja je nagrada privremenoj stečajnoj upraviteljici, te su određeni i troškovi prethodnog postupka na teret predlagateljice.

Nadalje, sud je pogrešno primijenio odredbu članka 86. SZ/96 kojom je propisano da u troškove stečajnoga postupka spadaju:

1. sudski troškovi stečajnoga postupka,
2. tražbine neisplaćenih plaća radnika u bruto iznosu utvrđene u stečajnom postupku, koje su veće od tri neisplaćene plaće koje radnik ostvaruje prema članku 3. stavku 1. točki 1. Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca (Narodne novine broj 86/08), a najviše do iznosa tri neisplaćene minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Odredbe ove točke ne primjenjuju se na osobe koje su bile ovlaštene voditi poslove društva posljednja tri mjeseca prije otvaranja stečajnog postupka,

3. nagrade i izdaci privremenoga stečajnoga upravitelja, stečajnoga upravitelja i članova odbora vjerovnika,

4. drugi troškovi za koje je ovim ili drugim zakonom određeno da će se namirivati kao troškovi stečajnoga postupka.

U pobijanom rješenju sud nigdje ne obrazlaže temeljem koje odredbe troškove parničnog postupka dosuđene dužniku smatra troškovima stečajnoga postupka.

Također, sud nije vodio računa da u konkretnom predmetu sukladno članku 88. SZ/96 uopće nije došlo do pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka koje nastupaju početkom dana kojega je oglas o otvaranju stečajnoga postupka istaknut na oglasnoj ploči suda, pa stoga ne može niti doći do primjene Glave IV. Stečajni i predstečajni postupak Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, odnosno Tbr. 14. i Tbr. 15. koje je sud pogrešno primijenio.

Potpuno je pogrešno pozivanje suda na sudsku praksu izraženu u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1503/2025-2 od 29. travnja 2025. jer je u tom postupku predlagatelja zastupao punomoćnik Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, a koji je ujedno i stečajni upravitelj i koji stoga nije niti imao pravni interes isticati posebne žalbene razloge na odluku o troškovima postupka.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u više odluka ukazuje na to da se u situacijama u kojima tražbina prestane nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, troškovi postupka ne mogu dosuditi na teret vjerovnika, koji je u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka imao legitimno pravo na sudsku zaštitu kao i ukoliko je vjerovnik podnio osnovan prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka, a naknadno je taj razlog prestao (ispunjenjem ili na drugi način) vjerovnik se ne može smatrati strankom koja je izgubila spor.

Imajući u vidu činjenicu da je Republika Hrvatska kao predlagateljica u konkretnom slučaju podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka protiv dužnika još 2015., temeljem dospelog i neplaćenog potraživanja, da se radi o postupku hitne naravi o kojem je sud bio dužan promptno i bez odgode odlučiti, da je u konkretnom slučaju bez doprinosa predlagateljice kao vjerovnika, sud nakon proteka razdoblja od čak više od 10 godina odbio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka jer u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja nisu bili ispunjeni uvjeti za otvaranje stečaja, niti u kojem slučaju ne upućuje na zaključak da je u smislu odredbi ZPP Republika Hrvatska izgubila spor i da bi bila u obvezi naknaditi troškove postupka dužniku.

Iz pobijane odluke nije jasno koji su to opravdani troškovi, tj. koji su to troškovi koji su bili potrebni za vođenje prethodnog stečajnog postupka u kojem sud nije u razdoblju od više od 10 godina mogao donijeti odluku o prijedlogu predlagateljice za otvaranje stečajnog postupka, niti postoje opravdani razlozi za donošenje sporne odluke. Štoviše, u konkretnom slučaju sam je sud dužniku imenovao privremenu stečajnu upraviteljicu, pa je posebice nejasno koji bi uopće mogli i trebali biti troškovi koje je navodno imao sam dužnik.

Pobijano rješenje i pravno shvaćanje prvostupanjskog suda protivno je načelu savjesnosti i poštenja. Predlagateljica je postupala u skladu sa zakonskim obvezama, dok je dužnik upravo svojim skrivljenim ponašanjem uzrokovao potrebu za vođenjem

postupka. Stoga, teret troškova postupka ne može i ne smije snositi Republika Hrvatska.

Dakle, predlagateljica koja je imala opravdani razlog za pokretanje postupka ne može snositi troškove ako je razlog za otvaranje stečajnog postupka prestao postojati tijekom prethodnog postupka. Zastara poreznog duga je oblik prestanka obveze, koji se u smislu troškova postupka mora tumačiti kao zakašnjelo udovoljenje zahtjevu.

Slijedom navedenog, donošenjem pobijanog rješenja sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo što je dovelo do nezakonite odluke u pogledu osnovanosti i visine troškova postupka pa stoga predlagateljica

p r e d l a ž e

da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu i preinači prvostupanjsko rješenje na način da odbije odnosno podredno odbaci zahtjev dužnika za naknadu troškova postupka kao neosnovan ili da ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Igranka Šumera